ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସଂଖ୍ୟା

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ – ସାରାଂଶ ଏବଂ ଉପସଂହାର ଭାଗ ପ୍ରଥମ

Jeff Pippenger
2023-12-09

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ଏଠାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପୂରକ ଅଛି।" Apostles, 585.

ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ" ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୩ ଠାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲି ଆସୁଛନ୍ତି, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଆଣାଯାଏ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମା-ପରୀକ୍ଷାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଓ ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର କାଳଖଣ୍ଡ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ବନ୍ଦିତ୍ୱର ସତ୍ତରି ବର୍ଷଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିଥିଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଏବଂ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇଗଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ, ଏକ କନ୍ୟା ତାହାର ମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ; ଏବଂ ରୋମ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଶୁ ଅଟେ। ସେମାନଙ୍କର ବିଫଳତା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ରୋମର କନ୍ୟାମାନଙ୍କରେ ପରିଣତି ହେବା, ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ, କାରଣ ସେମାନେ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ। ଏହିପରି, ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦାନିଏଲଙ୍କ ବନ୍ଦିତ୍ୱର ସତ୍ତରି ବର୍ଷଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସରେ, ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାବଧି ଓ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ରହିଛି, ଯାହା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପଶୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ; କାରଣ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ପଶୁ ଅଟେ। ନବୂଖଦ୍ନେଜର ଏବଂ କଲ୍ଦୀୟ ଧାର୍ମିକ ଅଭିଜାତ ବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନି ଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି। ଅନ୍ୟଥା ଦେଖାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ବିଫଳତା ଦାନିଏଲର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି।

ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଓ ଦୁଇ — ଉଭୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ଅଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମରେଖିତ ହୋଇଥାଏ। ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ, "ଦଶ ଦିନ" ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହାର ପରିଣାମରେ ଦାନିଏଲ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆହାର ଭୋଜନ କରିବାଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ସ୍ଥୂଳ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ; ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ନପୁଂସକମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଆହାର ଭୋଜନ କରିଥିବାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ରାଜା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଜଣେ ରାଜା କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଅଟେ। ଯେମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ରାଜାଙ୍କ ଆହାର ଭୋଜନ କରିବାର ଫଳାଫଳକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା, ସେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନର ଗୁପ୍ତ "ରହସ୍ୟ"କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। ସେ ସ୍ୱପ୍ନଟି କ'ଣ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଥିଲା, ଉଭୟକୁ ଜାଣିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଛନ୍ତି; କାରଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ହେଉଛି ଶେଷ

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ “ରହସ୍ୟ ”, ଯାହା ଅନୁଗ୍ର ହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅମୁଦ୍ର ିତ କରାଯାଏ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ସମେତ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ।ମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଛନ୍ତ ି। “ରହସ୍ୟ ”କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ର ୟାସ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁ ର ପ୍ର ୟାସ ଥିଲା, ଯେପରି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଶୁର ପ୍ର ତିମାର ପରୀକ୍ଷ । ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଟେ।

> “ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେବ; କାରଣ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହା ପରୀକ୍ଷା ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

“ରହସ୍ୟ”କୁ ବୁଝିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବା ସମୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ “ପ୍ରାର୍ଥନା”ର ପଥଚିହ୍ନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି। ସେହି ପଥଚିହ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଶୋଧନ ରେଖାର ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମୟଅବଧିରେ ଅବସ୍ଥିତ।

ଏହି ଉଭୟ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ, ଯାହା ପ୍ରତୀକସ୍ୱରୂପେ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତଥର”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିଏଲ ଦୁଇର ପ୍ରଥମ ପଦରେ “ନେବୁଖଦ୍ନେସର” ନାମଟି ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦର ଏହିପରି ଦ୍ୱିଗୁଣନ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଅନେକ ସନ୍ଦର୍ଭ ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ରବିବାର ଆଇନର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଧାରଣ କରିଅଛି, ଏବଂ ଆମକୁ ଏହା ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ବିନା ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା (ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ) ରହିପାରିବ ନାହିଁ।

ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମେ ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ଆମେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଦାନିଏଲ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସଙ୍ଗୀତ ବାଜିଲାବେଳେ, ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, କାରଣ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ସେହି ସୁରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ଟାୟରର ବେଶ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଥିବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସତରି ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାବେଳେ ଗାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ।

> ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଏପରି ହେବ ଯେ, ଏକ ରାଜାଙ୍କ ଦିନମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଟାୟର ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲିଯିବ। ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଟାୟର ବେଶ୍ୟା ପରି ଗାଇବ। ହେ ଭୁଲାଯାଇଥିବା ବେଶ୍ୟା, ବୀଣା ନେଇ ସହର ଚାରିପାଖେ ଘୁର; ମଧୁର ସୁର କାଢ଼, ବହୁ ଗୀତ ଗା, ଯେପରି ତୁମକୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଉ। ଏବଂ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଏପରି ହେବ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଟାୟରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ, ଏବଂ ସେ ତାହାର ଭାଡ଼ା ପାଇଁ ପୁଣି ଫେରିବ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜଗତର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ। ଯିଶାୟ 23:15–17।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> “ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଥିବା ଅନେକେ, ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ତୃତୀୟ, ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାତ୍ମକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବାବେଳେ ଏହା ସଦୃଶ ଏକ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ।” Review and Herald, October 31, 1899.

ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ, ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ଠାରୁ ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସତରି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ଅଟେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ସେହି ସତରି ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଘଟେ, ଯାହା “ସାତ କାଳ”ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ନବମ ଅଧ ାୟର ପ୍ର ାର୍ଥନା ସତ୍ତ ରି ବର୍ଷ ପ୍ର ତି ଏକ ସରାସରି ଉଲ୍ଲେ ଖ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଉଭୟ ପ୍ର ାର୍ଥନାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ଏକାକାର। ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକେ ପ୍ର ାର୍ଥନାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପକ୍ଷ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ କିନ୍ତୁ ଉଭୟକୁ "ସାତ କାଳ"ର ସେହି ଏକେ ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ରେ ସ୍ଥ ାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଉଭୟ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ଏକ ଶତ ଚଉଁଚାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଅବସ୍ଥ ିତ "ପ୍ର ାର୍ଥନା" ନାମକ ପଥଚିହ୍ନ ସହିତ ସମନ ୍ୱିତ ଅଛି।

ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାବେଳେ, ସେ ବାବିଲୋନର ରାଜ୍ୟରୁ ମେଦୀୟ ଓ ପାରସୀମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ "ପରିବର୍ତ୍ତନର କାଳଖଣ୍ଡ" ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ସେହି ଏକେ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ୱିତ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ "ଲାଓଦିକିୟ" ରୂପେ ରାସ୍ତାରେ ମରନ୍ତି, ଏବଂ "ଫିଲାଦେଲଫିୟ" ରୂପେ ସମାଧିରୁ ବାହାରିଆସନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ—ଉଭୟ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ, ଏବଂ ଏହି ତିନୋଟି ମଧ୍ୟ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ସଂପୃକ୍ତ। ମିଲ୍ଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଫିଲାଦେଲଫିଆରୁ ଲାଓଦିକିୟାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ 1856 ମସିହାରେ "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ "ନୂତନ ଆଲୋକ"ର ଆଗମନ ସହିତ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ପରେ 1863 ମସିହାରେ "ସାତ କାଳ"କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ, ମିଲ୍ଲରୀୟ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଏବଂ ଆମ ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ—ଏହି ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ ଅଛି, ଯାହା ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱିତ, ଏବଂ ଏହି ତିନୋଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ-ବିନ୍ଦୁ "ସାତ କାଳ"ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ।

ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଇତିହାସରେ ଦାନିଏଲ ସେହି ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ଆଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପ୍ରଥମେ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ତିନିଜଣ ସହଚରଙ୍କ ସହ ଅଂଶୀଦାର କରେ; ଏପରିଭାବେ ସେ "ଏଲିୟାହ୍"ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକାର ପ୍ରତୀକ ହୁଏ, ଯିଏ "ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱର" ଅଟନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର "ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ" ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅଷ୍ଟମ ରାଜ୍ୟ "ସାତଟି" ରାଜ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଭବିତ। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେବାରୁ, ଏହା ଏହିପରି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳୁଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ। ଅଷ୍ଟମ ରାଜ୍ୟ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ "ସାତଟି" ରାଜ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ହେବାରୁ, ସେହି ସନ୍ଧିକ୍ଷଣକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି ଯାହା ଆଧୁନିକ ବାବିଲକୁ ଅଜଗର, ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘ ରୂପେ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ନବୂଖଦ୍ନେସରଙ୍କର ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ଇତିହାସର ଅଷ୍ଟମ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ରାଜ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି।

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ପଶୁରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଏ; ଏହିପରି, ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସତ୍ୟଟି ହେଉଛି ଶେଷ ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତରହତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ସେହିହେତୁ, ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଅବଶେଷରେ ଅଷ୍ଟମ ଏବଂ ଶେଷ ପଶୁର ପ୍ରତିମା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଅଟେ। ଏହା "ପଶୁର ପ୍ରତିମା"ର ସ୍ୱପ୍ନ।

ତାହା ନିଜେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଗତିବିଧିରେ ଘଟୁଥିବା ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ-ବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ଗୁରୁତ୍ୱର ପୁଷ୍ଟିକରଣ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ସେହି "ଗୁପ୍ତ କଥା" ମଧ୍ୟ ସେହି କୁଞ୍ଜି, ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଜୁଲାଇ 18, 2020 ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କି ଚିହ୍ନଟ କରିଆସୁଥିଲେ, ସେଥିରୁ ବହୁତ କିଛିକୁ ଏକତ୍ର କରେ ଏବଂ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ସେହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପବିତ୍ର ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନ ସଦା ସମାନ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଧାରଣ କରେ।

ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ସମୟରେ ସେହି ଚାରିଟି ସୂଚକଚିହ୍ନ "ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ"ର ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ରେ ସ୍ଥ ାପିତ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ର ଥମ ସୂଚକଚିହ୍ନ , ଯାହା ପ୍ର ଥମ ସନ୍ଦେ ଶର ଶକ୍ତ ିପ୍ର ଦାନକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ସେହିଥିଲା ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ବପ୍ତ ିସ୍ମ ା, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ପୁନରୁତ୍ଥ ାନର ପ୍ର ତୀକ। ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସୂଚକଚିହ୍ନ , ଯାହା ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ର ଥମ ନିରାଶାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହିଥିଲା ଲାଜାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ। ତୃତୀୟ ସୂଚକଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯିରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସ ବମୟ ପ୍ର ବେଶ, ଯାହା ମଧ୍ୟ ରାତ୍ର ିର ଆଓ ର୍ନାଦକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ର ସର ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଲାଜାର, ମୃତ୍ୟୁ ଓ

ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ, ସେହି ଶୋଭାଯାତ୍ରାକୁ ଅଗ୍ରନେତୃତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଲାଜାର ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରେ ଯେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଘୋଷଣା ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ "ମୋହରାଙ୍କିତ" ହୁଅନ୍ତି।

> "ଏହି ମୁକୁଟସ୍ୱରୂପ ଅଦ୍ଭୁତକାର୍ଯ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇବା, ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୈବତ୍ୱର ଦାବି ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ଲାଗିବା ପାଇଁ ଥିଲା।" The Desire of Ages, 529.

ବିଚାରର ଚତୁର୍ଥ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି କ୍ରୁଶ, ଯାହା ଏକ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ସେହି ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନର ଅବଧି ଦାନିଏଲଙ୍କ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା "ଦିନ-ପାଇଁ-ଏକ-ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ", ଏବଂ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପୁଷ୍ଟିକରଣ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ନିରାଶା "ଦିନ-ପାଇଁ-ଏକ-ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ"ର ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗର ପରିଣାମ ଥିଲା। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ "ଦିନ-ପାଇଁ-ଏକ-ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ"ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ଏବଂ ପରେ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ ସେହି "ଦିନ-ପାଇଁ-ଏକ-ବର୍ଷ" ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବା ସମୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସମସ୍ତ ଚାରିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳର ବିଷୟ ଥିଲା "ଦିନ-ପାଇଁ-ଏକ-ବର୍ଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ"। ସେହି ଚାରିଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳର ଅବଧିକୁ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି।

ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଦିନରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିନ୍ଧୁକ"। ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ସକ୍ଷମ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସିନ୍ଧୁକକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରକୁ ଆଣିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କଲେ।

> ଦାଉଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ ଏବଂ ମହାନ ହେଲେ; ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। 2 ଶାମୁଏଲ 5:10।

ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା ଯେତେବେଳେ ଉଜ୍ଜା ସନ୍ଦୁକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ପାପ କଲା। ତୃତୀୟ ମାଇଲଫଳକ ସେତେବେଳେ ଆସିଲା ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ବୁଝିଲେ ଯେ ଉଜ୍ଜାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ପରଠାରୁ ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ଦୁକ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଗିତ୍ତୀୟ ଓବେଦ-ଇଦୋମଙ୍କ ଘରକୁ ପ୍ରଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ। ତାହାପରେ ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ତାଙ୍କର ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ସନ୍ଦୁକକୁ ଆଣିଲେ (କେବଳ ଏତିକି ପାଇଁ ଯେ ତାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ନେଇ ଅନୁଚିତ କ୍ରୋଧ ଏବଂ "ନିରାଶା" ପ୍ରକାଶ କରିବେ)। ସେହି ଚାରିଟି ମାଇଲଫଳକର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସନ୍ଦୁକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଚାରିଟି ମାଇଲଫଳକର କାଳଖଣ୍ଡ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, "ତୃତୀୟ ହାୟ"ର ଇସ୍ଲାମକୁ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ ପରେ ତାହାକୁ ସଂଯତ କରାଗଲା। ଜୁଲାଇ 18, 2020, ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଥିଲା। ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ ଦେଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତା "ଚାରି ପବନ"ରୁ ଆସେ, ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନର ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗକୁ ଅନୁସରି ଯେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ, ସେହି ବିନାଶ "ତୃତୀୟ ହାୟ"ର ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଏ। ସେହି ଚାରିଟି ପଥଚିହ୍ନର ଅବଧିକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଏକ ସଂଶୋଧନ ଥିଲା।

> "ନିରାଶାଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ। 1843 ମସିହାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପ୍ରତି ଚାହିଁବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ 1844 ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା।" Early Writings, 247.

ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ଉପରେ ଇସ୍ଲାମିକ ଆକ୍ରମଣର ଯେଉଁ ସମାନ ପ୍ରମାଣ ଅଛି, ସେହିଠାରୁ ରବିବାର ଉପାସନାର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲେଖନୀ କେବେ ଅସଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ। ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲେଖନୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେବ, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ବରୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ସଂଶୋଧନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେବ, ଯେପରି ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ଚତୁର୍ଥ ୱେମାର୍କରେ ପୂରଣ ହୁଏ, ଯାହା "ନ୍ୟାୟବିଚାର"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ୱେମାର୍କ ଅଟେ।

ଯୀଶୁ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ରେ ପ୍ରଥମ ପଥଚିହ୍ନ ଇସ୍ଲାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଏକ ଆକ୍ରମଣ ଥିଲା; ସେହିହେତୁ ରବିବାରୀୟ ଆଇନର ବିଚାର ସମୟରେ ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ଉପରେ ଏକ ଇସ୍ଲାମିକ ଆକ୍ରମଣ ହେବ। ସେଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ସନ୍ଦେଶର ଏକ ସଂଶୋଧନ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ସମୟ-ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପାପ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିଲା, ଏଲେନ୍ ୱାଇଟଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ।

ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର "ଶକ୍ତିକରଣ" ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଚାରିଟି ଚିହ୍ନସୀମା—ଯାହା ଦାନିଏଲରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭରେ ଘଟେ—ସଦା ଏକେ ଥିମ୍‌ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ। ଯଦି ଆପଣ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପୂରଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ "ଲୁକ୍କାୟିତ ପୁସ୍ତକ" ଭକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି। ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଲୋକ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା କିଛି ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ବାବିଲନର ଆହାର ଦ୍ୱାରା ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅଶୁଚି ନ କରିବାପାଇଁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲେ। ତଥାପି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ଘଟଣା ଇସଲାମ ନୁହେଁ, ବରଂ ବୁଶ ପରିବାର, କିମ୍ବା ଗ୍ଲୋବାଲିଷ୍ଟମାନେ, କିମ୍ବା ଯେସୁଇଟମାନେ, କିମ୍ବା ସିଆଇଏ, କିମ୍ବା ଆଧୁନିକ ଷଡଯନ୍ତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତବାଦୀମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ସନ୍ଦେହଭାଜନମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସଂଯୋଗ ଥିଲା। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ, ଯୀଶୁ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି; ଏହିପରି, ଯଦି ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ଆମେ ଭୁଲ୍ ହେଉଛୁ, ତେବେ ଆମେ "ସତ୍ୟ"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ସମର୍ଥ୍ୟକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛୁ।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର "ଶକ୍ତିଦାନ" ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସଲାମ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଶକ୍ତିଦାନ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସଲାମ ଦ୍ୱାରା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିଦାନର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପୂର୍ବଛାୟା ଥିଲା।

ପ୍ରଥମ ଚିହ୍ନସୀମାରେ ଇସ୍ଲାମ ଶେଷ ଚିହ୍ନସୀମାରେ ଥିବା ଇସ୍ଲାମକୁ ପରିଚୟ କରାଏ। ଶେଷ ଚିହ୍ନସୀମା ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଚାର ହୁଏ। ଏହା ହେଉଛି ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ସପ୍ତତ୍ରିଂଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତ କରେ; ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଚିହ୍ନସୀମାର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହୁଙ୍କାର। ଏହା ସୀଲକରଣର ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହାର ପ୍ରତିରୂପ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ "ଗଧା" ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ "ଗଧା" ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହୁଙ୍କାରର ସୀଲକରଣ ବାର୍ତ୍ତା ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ବହନ କରାଯାଏ।

> ସିଓନର କନ୍ୟାକୁ କହ, ଦେଖ, ତୁମର ରାଜା ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ନମ୍ର, ଏବଂ ଗଧା ଉପରେ, ହଁ, ଗଧାର ଛୁଆ ଛୋଟ ଗଧା ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି। ମାଥିଉ 21:5।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ "ଚାରି ପବନ"ରୁ ଆସେ, ଯାହା ଇସଲାମର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏହି ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ, ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି

ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ଇସଲାମକୁ ସେହି ଶକ୍ତି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ବିଚାର ଆଣେ, ଏବଂ ସେହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ପରେ ଯେ ଜାତୀୟ ଧ୍ୱଂସ ଆସେ, ତାହାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସାତୋଟି ତୁରୀ ହେଉଛି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରୋମ ଓ ପାପାଲ୍ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଥିଲା।

1. କନସ୍ଟାଣ୍ଟିନ୍ ଖ୍ରୀ.ଶ. 321 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ରବିବାର ଆଇନକୁ ବଳବତ୍ କରିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ତୁରୀ ଅନାର୍ଯ୍ୟ ରୋମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା।
2. ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୂରୀଗୁଡ଼ିକ (ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିପଦ ମଧ୍ୟ ଅଟେ), ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ ଓରଲିଅାଁ ପରିଷଦରେ ପ୍ରଣୀତ ପାପାତନ୍ତ୍ରୀୟ ରବିବାର-ବିଧାନର କାରଣରୁ, ପୋପୀୟ ରୋମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଥିଲା।
3. ସପ୍ତମ ତୂରୀ (ଯାହା ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟ ଅଟେ), ସେହି ବିଚାର ଅଟେ, ଯାହା ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କଲେ ତାହାର ଉପରେ ଆଣାଯିବ।

ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ 2001 ସାଲ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11ର ପ୍ରଥମ ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 2020 ସାଲ ଜୁଲାଇ 18ରେ ନ୍ୟାଶଭିଲ୍ ଉପରେ ଇସ୍ଲାମର ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟକ ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭକୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଇସ୍ଲାମର "ଚାରି ପବନ" ବିଷୟକ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଏଜିକିଏଲ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଅଧ୍ୟାୟ ସତତ୍ରିଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ହାକକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟ ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭକୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ 2020 ସାଲ ଜୁଲାଇ 18ର ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣର ଚତୁର୍ଥ ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭ ଆସେ। ଏହାହିଁ ସେହି ଚାରିଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ମାଇଲସ୍ତମ୍ଭ, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ଘଟେ, ଯେପରିକି ଦାନିଏଲ୍ଙ୍କ ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

"ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିଚୟ କରିବା, ସେହି "ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ"ର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉପାଦାନ, ଯାହା ନେବୂକଦ୍ନେସ୍ସରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଡାନିଏଲ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେବେଳେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିରୂପରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ପଥଚିହ୍ନ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସାଢେ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ଅବସ୍ଥିତ। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଡାନିଏଲଙ୍କ ଲେବୀୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର ପ୍ରାର୍ଥନା, ଦାରିୟାବେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଥିଲା। ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୁଡ଼ିକୁ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ଥିଲା 1856 ମସିହା, ଯେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଅନୁସାରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଫିଲାଦେଲଫିଆରୁ ଲାଓଦିକିୟାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା। ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ହାଇରମ୍ ଏଡସନଙ୍କର Review and Herald ପ୍ରବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ "ସାତ କାଳ" ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ନୂତନ ଆଲୋକ" ଆସିଲା, କିନ୍ତୁ 1863 ମସିହାରେ ("ସାତ କାଳ" ପରେ), "ସାତ କାଳ"କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରାଗଲା। ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜ୍ୟମଧ୍ୟର ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ "ସାତ କାଳ"ର "ବିକ୍ଷେପ" ପାଇଁ "ଉପଚାର" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ "ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା" ଦାନିଏଲ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

ସାଢେ-ତିନି ହେଉଛି ବାରଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର "ସାତ କାଳ"ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ତାରିଖରେ, Future for America ର ଲାଓଦିକୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆଉ କେବେ ସମୟ ଉପରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଆଧାରିତ କରି ଟାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେବଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶ କଲା। ତାହାପରେ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର ସେହି ରାସ୍ତାରେ "ବଧ" କରାଗଲା ଏବଂ "ଛିଡରିଯିବାକୁ" ଦିଆଗଲା, ଯେଉଁ ରାସ୍ତା ହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇଛି। ସେହି "ଛିଡରିଯିବା"ର ସମୟର ଶେଷରେ, ଯାହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର "ବିଳମ୍ବ ସମୟ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ "ସାଢେ-ତିନି" ଦିନର "ମରୁଭୂମି"ର ମଧ୍ୟରୁ "କାନ୍ଦୁଥିବା ଏକ ସ୍ୱର" ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କବରମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଡାକାଯାଉଛି।

ଯେପରି ମିଲରୀୟମାନେ ଶେଷରେ ଚିହ୍ନି ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ମଥିଉ ଅଧ ାୟ ପଚିଶ ଓ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ ାୟ ଦୁଇର "ବିଳମ ୍ବର ସମୟ" ଭିତରେ ଥିଲେ, ସେହିପରି, "ଉଜାଡ଼ ପ୍ର ାନ୍ତ ରରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱ ର" ଯେତେବେଳେ ଆଉ ି ନାଦ କରେ, ସେତେବେଳେ "ଦୁଇ ମୃତ ସାକ୍ଷ ୀ"ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତ ି, ତାହା ଚିହ୍ନ ିବା ଆବଶ୍ୟ କ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହା ମଧ ଚିହ୍ନ ିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ "ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ " ହୋଇଛନ୍ତ ି। ସେହି ଚିହ୍ନ ଟ "ପ୍ର ାର୍ଥନା" ପାଇଁ ଏକ ଆହ ୍ୱାନ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ପ୍ର ାର୍ଥନା ନୁହେଁ, ଏହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ର ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ ିଶ ଆଧାରିତ ପ୍ର ାର୍ଥନା ପାଇଁ ଏକ ଆହ ୍ୱାନ। ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ପ୍ର ାର୍ଥନା ବିନା କୌଣସି ପୁନର୍ଜୀବନ ନାହିଁ। ସେହି ପୁନର୍ଜୀବନ ଲାଓଦିକୀୟାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସ୍ଥ ାନାନ୍ତ ରର ସଂକ୍ର ାନ୍ତ ି-ବିନ୍ଦ ୁକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ ାୟ ଦୁଇରେ ନବୂଖଦ୍ନେ ଜରଙ୍କ ପ୍ର ତିମା ଦ୍ୱ ାରା ଯେପରି ସ୍ୱ ୀକୃତ ହୋଇଛି, ସେହିପରି ସାତର ଅଷ୍ଟ ମ ସତ୍ତ ାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୟ ପ୍ର କଟଣକୁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରେ।

ଯେତେବେଳେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଓ ପାପସ୍ୱୀକାରର ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାପରେ ନିଜ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଏବଂ ନିଜର ଛିଟରାହୋଇଥିବା ଜନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ। ଇଜିକିଏଲଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସେହି ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କର "ଚାରି ପବନ" ବିଷୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ନବଜାତ "ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନଙ୍କୁ" ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାରେ ପରିଣତ କରିଥିଲା... ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନା, ଯାହାକି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାର ଅନୁସାରେ, ପରେ "ଦୂତମାନଙ୍କର ମେଘ" ସହିତ "ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠା ନିଆଯିବା" ଥିଲା। ସେମାନେ ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର "ପତାକା" ଅଟନ୍ତି।

ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଏବେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର "ଗୁପ୍ତତ୍ୱ", "ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଷ୍ଟମ" ବୋଲିଥିବା ଘଟଣାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ...ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କ୍ରମସୂଚୀ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ ଅଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ, ରବିବାର ନିୟମ ଘଟିବା ସେହି ଏକେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ "ପତାକା ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ" ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ" ସମୟରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଅନ୍ତି। "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ" ନଗରର ଦଶମାଂଶକୁ ଧ୍ୱଂସ କରେ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର "ଦଶ ରାଜା"ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ରାଜା ଅଟେ, ଯେପରି ଫ୍ରାନ୍ସ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଫ୍ରାନ୍ସୀୟ ବିପ୍ଳବର "ଭୂମିକମ୍ପ" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣରେ ଫ୍ରାନ୍ସକୁ ମିଟାଇ ଦେଇଥିଲା।

ସେହି ଭୂମିକମ୍ପର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ "ପୃଥିବୀ" ପଶୁ ଉପରେ ସାଧିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପଶୁର ରାଜ୍ୟରେ ରବିବାର ଆଇନ ଏକ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର "ଭୂମିକମ୍ପ"ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ, ଯେତେବେଳେ "ପୃଥିବୀ" ପଶୁ "କମ୍ପିତ" ହୁଏ ଏବଂ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପଛପଛେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ। ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ, ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ "ପତାକା ସ୍ୱରୂପେ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଏ"। ସେମାନେ "ମେଘମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି", ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ। ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଶେଷ କଥା—ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପତାକା ସ୍ୱରୂପେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଯିବାକୁ ଅଛି—ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି।

> ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପିତା ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଯେ ସମୟ ଓ ଋତୁଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବା ତୁମମାନଙ୍କର କାମ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବା ପରେ ତୁମେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ; ଏବଂ ତୁମେ ଯିରୁଶାଲେମରେ, ସମଗ୍ର ଯିହୁଦିଆରେ, ଶମରିଆରେ, ଓ ପୃଥିବୀର ସୁଦୂରତମ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ହେବ।" ସେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ କହି ସାରିବା ପରେ, ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, ସେ ଉପରକୁ ଗ୍ରହୀତ ହେଲେ; ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମେଘ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଲୋପ କରିଦେଲା। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ 1:7–9।

ଯେମାନେ "ପତାକା" ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି "ପତାକା"ର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ "ସମୟ ଓ ଋତୁ"ର ପ୍ରୟୋଗରୁ ପଛକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିବା “ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ” ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଏ। ସେହି “ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ” ମଧ୍ୟରେ “ସାତ ଗର୍ଜନ”ର “ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ” ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ। ସେହି ଇତିହାସ ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ ଏକତ୍ର କରି ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଉପରେ ସଂରଚିତ ଅଟେ। ସେହି ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ, ସେମାନେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “ସତ୍ୟ” ଗଠନ କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି “ସତ୍ୟ”, ଯିଏ “ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ” ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ଏହି ତିନିଟି ଅକ୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାନ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ସଂରଚନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ଶୁଦ୍ଧ କରାଗଲେ, ଧଳା କରାଗଲେ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା Future for America ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ଦଶକରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଆସିଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ପବିତ୍ର ସଂଶୋଧନ ରେଖାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ “ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ସେହି “ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ” ହେଉଛି “ସାତ ଗର୍ଜନ”ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ, ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା, ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ।

ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଏହା ବୁଝାଯାଇଆସିଛି ଯେ ସାତଟି ଗର୍ଜନ “ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାବଳୀର ଏକ ରୂପରେଖା” କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ “ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାବଳୀ” କୁ ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ବର୍ତ୍ତମାନ “ସତ୍ୟ”ର ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ସଂସ୍କାର-ରେଖାର ଶେଷ ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନ ସାତଟି ଗର୍ଜନର “ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ” ଅଟେ। ସେହି ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ “ପ୍ରଥମ” ନିରାଶାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ “ଶେଷ” ନିରାଶାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶା “ବିଳମ୍ବର ସମୟ”ର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା “ନ୍ୟାୟବିଚାର”ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷ ନିରାଶା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଥିଲା, ଦାନିଏଲଙ୍କର ଏହି ବୋଧ ଯେ ସେ ଏକ “ମୃତ୍ୟୁ-ଆଦେଶ” ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଇଥିଲେ। ପରେ ସେ “ସମୟ” ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି “ବିଳମ୍ବର ସମୟ”ର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲେ। ତାହାର ଫଳରେ ସେ “ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ”କୁ ବୁଝିପାରିଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ପରେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ନବୂଖଦ୍ନେସରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା, ଯେପରି ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ “ବିଚାର” କରିପାରନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଷୟରେ ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ “ବିଚାର” ସାତ ଗର୍ଜନର “ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟଟିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି ବିଚାରକୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ ପୁନରୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଅନୁପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି “ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ବିସ୍ତାର କରିବା”।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତୃତୀୟ waymark ର ବିଚାର ସେହି ଶେଷ ନିରାଶାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସାତ ଗର୍ଜନର “ଲୁକ୍କାୟିତ ଇତିହାସ” ତିନିଟି waymark କୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଉଭୟ ଏକ ନିରାଶା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ “ମୃତ୍ୟୁ-ଆଜ୍ଞା” ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେଷ ନିରାଶା ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଆଉ ଏକ “ମୃତ୍ୟୁ-ଆଜ୍ଞା” ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

“ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର “ଲୁକ୍କାୟିତ ଇତିହାସ”, ଯେଉଁମାନେ Future for America ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ର ନିରାଶାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତାପରେ “ବିଳମ୍ବର ସମୟ” ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ରେ “ତିନି ଦିନ ଆଢ଼େ” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। “ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତ”ରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା

“ରାସ୍ତ ।ରେ ବଧ କରାଯାଇଥିବା” ସେମାନଙ୍କ ର ଜାଗ୍ର ତି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥ ।ନ, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବିସ୍ତ ।ରିତ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ସରଳ ତଳରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ 1 ଜାଗ୍ର ତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଦାନିଏଲ ଅଧ ।ୟ ୨ରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା “ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ”କୁ ବୁଝନ୍ତି।

ସେହି “ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ” ହେଉଛି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ତାହା ପରେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ନିୟମ ଆସେ, ଏବଂ ଶେଷ ନିରାଶା ଘଟେ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ “ଦାନିଏଲ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ଶେଷ ନିରାଶାକୁ “ଦଶ ରାଜା”ଙ୍କ ନେତା, ଯିଏ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ, ସେ ଅନୁଭବ କରେ, କାରଣ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଇସ୍ଲାମର ପକ୍ଷରୁ ଜାତୀୟ ଧ୍ୱଂସକୁ ଆଣିଦିଏ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ସାରାଂଶ ଓ ଉପସଂହାର ସମାପ୍ତ କରିବୁ।

> “ଶୟତାନ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରିଛି। ସେ ଏକ ପ୍ରତିମା-ସବ୍ବାଥ ପ୍ରଚଳିତ କରିଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତଃ ତାହାକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛି। ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସବ୍ବାଥରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜଗତର ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଚୋରି କରି ଏହି ପ୍ରତିମା-ସବ୍ବାଥ ଦିଗକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି। ଜଗତ ଏକ ପରମ୍ପରାକୁ, ମଣିଷ-ନିର୍ମିତ ଆଜ୍ଞାକୁ ନମନ କରୁଛି। ଯେପରି ନବୁଖଦ୍ନେସର ଦୂରାର ମୈଦାନରେ ତାହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ ସ୍ଥାପନ କରି ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲା, ସେପରି ଶୟତାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥରେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରୁଛି, ଯାହା ପାଇଁ ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ଚିହ୍ନକୁ ଚୋରି କରିଛି।” Review and Herald, March 8, 1898.